

Čís. 3786.

Obsahuje-li záznam o rozsudku (§ 458 tr. ř.) jen poukaz na trestní oznámení, znamená to, že soudce má za prokázané skutkové okolnosti tak, jak jsou v trestním oznámení uvedeny.

Není-li v trestním oznámení pro přestupek § 468 tr. zák., spachaný usmrcením ryb vypuštěním vápenné vody do potoku, zjištěn zlý úmysl k onomu přestupku vyžadovaný, an se pachatel hájil tím, že nevěděl, že jsou v potoce ryby, nelze použití záznamu o rozsudku podle § 458 tr. ř.

(Rozh. ze dne 27. února 1930, Zm I 869/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem okresního soudu v Jablonci n./N. ze dne 17. září 1929, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 468 tr. zák., byl porušen zákon v ustanovení § 468 tr. zák. a § 458 tr. ř.; rozsudek se v celém obsahu zrušuje a věc se odkazuje na týž okresní soud k novému projednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Podle četnického oznámení klade se obviněnému za vinu, že dne 16. srpna 1929 vypustil z nádržky na vápno do vedle se nacházejícího potoka vápennou vodu, takže všechny ryby v potoku zašly, čímž obci P. způsobil asi 1.000 Kč škody. Na základě tohoto trestního oznámení bylo zavedeno u okresního soudu v Jablonci n./N. trestní řízení a obviněný byl rozsudkem ze 17. září 1929 uznán vinným přestupkem § 468 tr. zák. Odsouzení stalo se tak zvaným záznamem o přelíčení a rozsudku podle § 458 tr. ř. Tento rozsudek porušuje zákon. Podle ustanovení § 458 tr. ř. v doslovu čl. I. čís. 16 zákona ze dne 18. prosince 1919, čís. 1 sb. z. a n. z roku 1920 není třeba sepsati protokol o hlavním přelíčení, jde-li o rozsudek odsuzující, když obžalovaný doznal úplně trestný čin, je-li toto doznání podporováno ostatními výsledky přelíčení, vzdají-li se strany práva odvolacího a bylo-li toto vzdání zjištěno záznamem ve spisech podepsaným stranami. Záznam musí obsahovati (kromě údajů pod a) až c) uvedených) podstatný obsah rozsudku, a to, byl-li vynesěn rozsudek odsuzující, se všemi náležitostmi uvedenými v § 260 čís. 1 až 5; náležitost uvedená v § 260 čís. 1 — jakým činem byl obžalovaný uznán vinným s výslovným označením skutkových okolností podmiňujících určitou trestní sazbu — může býti nahrazena odkazem k trestnímu oznámení, uzná-li soudce vyličený tam stav věci za prokázaný beze změny, nebo když odchylná zjištění lze stručně vyznačiti. Obsahuje-li tedy záznam o rozsudku jen poukaz na trestní oznámení, jak tomu jest v souzeném případě, znamená to, že

soudce má za prokázané skutkové okolnosti tak, jak jsou v trestním oznámení uvedeny. Podle trestního oznámení vypustil obžalovaný, zaměstnaný na novostavbě, z nádržky na vápno do potoka vedle novostavby tekoucího vápennou vodu, následkem čehož všechny ryby v potoku zašly, čímž obci P. způsobil as 1.000 Kč škody; trestní oznámení dodává, že obžalovaný na své jednání tázán udal na svoji omluvu, že nevěděl, že jsou v potoku ryby a nikdo ho na to neupozornil, jinak by býval vodu vyléval na louku, a udal, že se věc stala nevědomky. Poukazuje-li záznam o rozsudku na skutkové okolnosti uvedené v trestním oznámení, není tím zjištěn zlý úmysl obviněného ke skutkové podstatě přestupku podle § 468 tr. zák. požadovaný, neboť o zlém úmyslu není v trestním oznámení řeči, naopak zodpovídání se obviněného k četníkoví, jenž věc vyšetřoval, zlý úmysl ten přímo vylučuje. Rozsudek, zjistiť po stránce skutkové to, co jest v trestním oznámení uvedeno, nezjistil zlý úmysl, který tvoří důležitou složku skutkové podstaty přestupku § 468 tr. zák. a spočívá proto jednak odsuzující výrok na mylném právním posouzení skutkové podstaty onoho přestupku, jednak se příčí postupu soudu i předpisu § 458 tr. ř.

Čís. 3787.

K nařízení výkonu trestu podle § 6 čís. 3 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 562 sb. z. a n. nestačí zjištění, že odsouzený zadostiučinění nedal, nýbrž jest třeba, by se tak stalo bezdůvodně.

(Rozh. ze dne 27. února 1930, Zm I 870/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Usnesením okresního soudu trestního v Praze ze dne 14. listopadu 1928, jímž byl nařízen výkon trestu rozsudkem téhož soudu ze dne 25. června 1928 uloženého, a potvrzujícím rozhodnutím zemského soudu trestního v Praze jako soudu odvolacího ze dne 22. listopadu 1928 byl porušen zákon v ustanovení § 6 čís. 3 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 562 sb. z. a n., usnesení ta se zrušují a věc se vrací okresnímu soudu trestnímu v Praze, by o výkonu trestu znovu rozhodl.

Důvody:

Rozsudkem okresního soudu trestního v Praze ze dne 25. června 1928 byl obžalovaný uznán vinným přestupkem proti bezpečnosti cti podle § 487 tr. zák., odsouzen k peněžitému trestu 1.000 Kč a povolen mu podmíněný odklad výkonu trestu na zkušební dobu jednoho roku s tím, že se mu ukládá, by dal do jednoho měsíce soukromému obžalobci